

BARNASJÚKURNAR GANGA AFTUR OG KOSTA NÓGV

Persónlig mistøk og hópisleys útvísing vóru orsök til tap, og tað var ógvuliga harmuligt, tí føroyingarnir høvdu fatur í rætta endanum og høvdu kós ímóti góðum úrsliti ímóti ágangandi norðurírunum

Jóannes Hansen

3-1 tap ímóti Norðurírlandi er ikki so galið. Staðfestingin kundi verið so uppløgd, tá ið spælalístarnir verða sammettir.

Á aðrari síðuni føroyska liðið, sum fyri tað mesta er mannað við amatørum, ið nýta frítíðina at venja og spæla fótbólt.

Á hinari síðuni eru norðurírlarnir, sum ikki hava annað at hugsa um enn at spæla fótbólt. Teir eru á lønarlistum í eingilskum og skotskum feløgum, og avrikini hjá norðuríriska landsliðnum hava verið so dygg í hesi undankappingini, at tað skal vilja heilt illa til, um Norðurírlandi ikki verður við í EM endaspælinum í Fraklandi næsta summer.

Spennigurin er stórur, tí hetta verður fyrsta luttøka hjá Norðurírlandi í endaspæli síðani HM endaspælið í Meksiko í 1986.

Hóast hesa staðfesting er vónbrotið stórt eftir 3-1 heimatapið ímóti Norðurírlandi í góðveðrinum fríggjakvöldið. Eftir tveir glæsilar sigrar ímóti Grikkalandi og fint avrik og tepurt tap á útivølli ímóti Rumenia, var vónin, at tað skuldi bera til at gera dreymin til veruleika um á heima-vølli at vinna á Norðurírlandi.

Norðurírlar lögdu øgiliga ágangandi fyri. Okkara menn vóru um ein háls, tí mótstsðumenninir fyrsta lýtuna vóru á teimum stóðugt og kring allan vøllin.

Tað kostaði eitt mál beinanvegin. Harmuligt var tað, at bæði hetta fyrsta málið og hini bæði, sum vórðu skorað, eftir at føroyska liðið var undir-

mannað, spurdust eftir persónlig mistøk í føroyska verjupartinum, og ikki orsaka av at mótstsðumenninir samanspældu seg til upplagdar málmøguleikar.

Barnasjúkurnar

Tað eru tvær høvudsorsøkir til, at framgongdin síðsta árið hevur verið eyðsýnd, og at avrikini og úrslitini hava verið betri enn frammanundan – umframt at hugburðurin og stóra stríðið hava verið fyrimyndarlig.

Onnur er, at føroyska liðið betri hevur megnað at varðveita bóltin, at spælarnir við stórum sjálvsáliti hava víst seg fjar fyri at sneiða seg úr fyrsta trýstinum, og at fleiri hava bjóðað seg til.

Hin orsøkin er tann, at verjuspælið hevur verið sannførandi. Frá Jóan Símun Edmundsson í

fremstu ódnini og umvegis miðvøllin, verjuna og aftur til Gunnar Nielsen millum stólparnar hevur tað hingið væl saman. Keturnar hava samstarvað væl, stóðurnar og flytingarnar hava verið góðar og fram um alt hava persónligu mistøkini verið nógvar smærri og færri, enn tey plagdu at vera.

Serliga hetta síðsta – at barnasjúkurnar hava verið burtur – hevur verið grundarlagið undir framgongdini og høvudsorsøkin til, at mótstsðuliðini hava skorað so fá mál.

Fríggjakvöldið varð mint á, at yrkisspælarnar eru eirindarleysir, og at teir sekta persónlig mistøk, og áminningin snúði seg eisini um, at føroyska verjuspælið er viðkvæmt fyri manningarligum broytingum. Um liðavrikið

skal bera góð úrslit við sær, so skulu allar avtalur haldast, og hvør einasti maður skal vera púra tilvitaður um sín part og halda seg til hann alla tíðina. Hesum knípti tað eitt sindur við fríggjakvöldið.

Norðurírlar høvdu ikki nógvar upplagdar málmøguleikar, men teir skoraðu trý mál. Tey bæði fyrstu eftir at bólturin við beinleiðis fríspørkum varð lagdur inn fyri føroyska málið, og tað síðsta, tá ið kiks í verjuspælinum í høgri bar við sær sneiðing inn eftir baklinjuni og sending í málteigin.

Norðurírlar spældu einfalt, og oftast oystu teir bóltin í høvdið á føroysku miðverjuni. Miðverjarnir vunnu luftkríggið, men ov ofta hvarv spennigurin ikki frammanfyri føroyska málið, tí bólturin varð stútaður út um brotsteigin og mitt fyri

og ikki út í borðini og síðani brúktur til í friði at mynda føroyskt álöp.

Gylta lótan

Eftir at miðverjin Gareth McAuley í 12. minutti hevði stútað gestirnar framum, mentist føroyska liðið so spakuliga. Jóan Símun Edmundsson javnaði við snildum skoti, eftir langt innkast frá Jónasi Þór Næs og flatt innlegg frá Sonna Ragnari Nattestad. So luktaði føroyska liðið av álvara blóð, og fram móti steðginum sást alt meiri til samanspælið, sum tvær ferðir hevur gjørt av við Grikkaland.

Christian Lamhauge Holst, Brandur Hendriksson, sum hann nú eitur, Jóan Símun Edmundsson og Hallur Hansson funnu væl hvønn annan í vinstru, og Fróði Benjaminsen

syrgdi fyri, at javnvágin á miðvøllinum varð varðveitt.

Eftir steðgin sá tað uppáftur betri út, tí nú vóru fleiri streingir at spæla uppá. Sølvi Vatnhamar, sum undan steðginum var væl innpakkaður, blómaði, málmøguleikar spurdust burturúr, norðurírlar vóru ikki sørt kroystir, og tað kendist bara at vera spurningur um tíð, áðrenn tað fór at eydnast at skora leiðslumálið.

Vónbrotið og framtíðin

So var tað, at týski dómari, sum ikki kann ákærast fyri at vera heimaðómari, fyri aðru ferð vísti Jóan Símun Edmundsson gula kortið og harvið tað reyða, og fyrirtreytirnar broyttust radikalt. Norðurírlar takkaðu fyri, og eftir litlari lótu høvdu teir skorað til bæði 2-1 og 3-1, og